

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kröniker-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 251. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm13715/facsimile.pdf (tilgået 29. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

— 251 —

Douglas er en berømt Welsh-Slægt i Skotland, hvortil Robert Brasæs mørste Stalkevader „James“ også var hertug.

Dovre er Norges berømte Bjerg-Hiade, hvoraaf det delles i det Nordenfjeldske og Søndensjælske.

Douglas er et Braast Dø, som hedder da „Jøle Jævning“ ved Karl den Stores Hof, som igien harer til Gramtvisgs Inddeling i 1000 Raadstader.

Drappe er det Nordiske Naam paa et nærligst Ære-Værk over en Hærd og hans Bedstefar, og harer altsaa egenlig til hund man nu kalter Hæltredigt.

Draiserne, en Hulbar, hedest Stanme paa Ubamen, er nemlig en Levning af de gamle Phönicer.

Dværgen var i det gamle Norden Naonet paa et Slags Bjerg-Puslinger, som man tillagde wegen Smidhed og Mærenstighed, derfor er de i Kompeviserne oftaa Mætere i at lave og skrive.

Dyrkshed salde vi Aler hos dem, der vel har menneselig Stabning, og kan funnum voare Fløge nok paa vores Nid, men hæbe sig, ligesom de Umelende, sua os det Synlige og Haandgribelige.

Døb betyder i Billeb-Sproget Skålsmischen mellem Sjæl og Køn, som givt, at man ingen lebende Forestilling har om hvad der er aandeligt og evigt.

Ebraerne, som nu faldes Zeder, er det ørste Folk, som regner Tiden fra Verdens Stabels (nu 5600 Aar), og har en nærmestig Historie em den selv fra Abraham til Cyrus, og sin dem er Christendommen, med Christi Profeter, ubgaaet til af Verben.

Edda talde vi en Islandss Samling af oldgamle Nordiske Knud og Sagn om Guðir og helte.

Eduard var Naonet paa den sydse Angel-Sachsiske Konge, og duffede i det Tjettende Aarhundrede, da Normannisheden begyndte at tage sig, os igien med Edvard Langbeen, som blev den Første paa ny Regning.

